

נא א מ"י פ"ח מה"י
השנה הלאה כ:
גב ב מ"י פ"ה מה"י
עבודת יו"ט ה"י י:

מוסף רש"י

וכפר את מקדש
הקדש. אחר שגמר כל
ההוא והיה טעל מדס
הפר ומדס השעיר הנעשה
בפנים ומכפר על טומאת
מקדש וקדושו שהיה בה
דיעה נחמלה ואין בה
דיעה נכף, בין לפני
ולפנים בין להילך בין
דעויות ומכפר על השעיר
על ישראל ודס הפר על
ההינים (תוחות צב.) זה
לפני ולפנים. מכפרת
עבודה זו על הטומאה
שאירעה בפנים, דבר
ושעיר על יוה"כ מכפרים
על טומאת מקדש וקדושו
מכפרת (קרא) כפר נדמים
הללו על טומאה שאירעה
לפני ולפנים ואין נכנס אלס
שם בטומאה ואין בה
דיעה נכף אלא הוא ליה
דיעה נחמלה ולפנים
מקדש נכ"י (ו) שעיר
זה מולד עליו לבגין מן
הקורבן שר שידע לו ויחיל
בעולה יורד (ויחיל ט.)
זה היכל. על טומאה
שאירעה בהיכל (טו.)
מוצב כמשמעו. על
טומאה שאירעה אלס
נחמלה ושהיה כ"י
המחמיה, שזו שיעור
שהיה למי שנטמא בעורה
(טז) אלו: על מי ששער
טומאה נכנסה בלילה ויוב
מקדש, כגון טומאה שנתקדש
דבני בלא שהיה דלמן בלא
טומאת מקדש, הריבא
דנחמלה בעורה ק"ל הלאה
לחמשה מקווי דלא מחייב עד
שהיה כ"י השמחיה
(תוריו קרא) אלו:
שכפריים על טומאה שנתקדש
בנחמלה ונכנסה מכפר לו
דיעה נחמלה כשנטמא
ועולם ממנו טומאה זו או
העלס קודם ונגע זו ושעיר
הנעשה בפנים מכפר עד
שידע לו ויחיל קרבן עליו
ויורד (תוחות צב. מחי.)
יכפר אלו עזרות. על
טומאה שאירעה בעורה
(טז) כהנים כמשמעו
וכ"י. על הכהנים שנגנו
ונכנסו טמאים לנכרה וכן
ליס וישאלם וינכרם,
קראו ימירי קדושים (טז).
הורשו כ"י. כה"ל יכפר
נחמלה. הכהנים ליס
ולפנים, ונכנסו טמאים
מקדש וקדושו אי אפשר להשוות
שהיה הפר מכפר על
הכהנים השעיר הנעשה
בפנים על ישראל, ונאמר
כפרה השוה, מלמד שכל
מחכפריים שידע שזו שיעור
המשלח בשאר עבירות
(ויחיל ט.) ונכ"י: תוחות
טז. ר' שמעון אומר.
אין יודעו בזה אמירה
טוחן דכשם שמתכפרין
בשעיר הנעשה בפנים וכו',
אכל בלא לא לחמול ויחיל
דכשם שז"י כ"י: תוחות
צב. כשם שז"י שיעור
כ"י. ואין עמו ודו, כך
עם הפר. בלא ודו מכפר
על הכהנים בטומאת מקדש
וקדושו (ויחיל ט.) ור"ל
שמעון. דלמד דלמן
הכהנים מתכפרין בשעיר
המשלח. אה קמ"י
ההוא טולס בטומאת מקדש
(טז). שידע שז"י שז"י שז"י שז"י

אחי שפיר ללא קאמר כגון שמת קודם שנשלח השעיר או כגון
דליכא שעיר המשלח כדאמר לעיל (דף ט.) ונפקא מינה היכא
ללא עבד חילון ו"מ דיוס הכפורים בלא שעיר המשלח מכפר
לגמרי ונפקא מינה דשעיר מכפר מיד ויוס הכפורים אינו מכפר
עד שתחשב למואל יוס הכפורים
דנתינא חומר בשעיר מניוס הכפורים
שהשעיר מכפר מיד ויוס הכפורים
עד שתחשב חומר ביוה"כ מבשעיר
סיוס הכפורים מכפר בלא קרבן
מה שאין כן בשעיר והא דנקט כגון
דחנקמיה אומנא ללא דוקא אלא הוא
הדין שמת בו סיוס ולרווחא דמילתא
נקטה (ו) ו"י נמי אפילו לא מת בו
סיוס אלא אחר כמה ימים וכגון דעבד
סמוך לשקיעת החמה: **וכפר את**
מקדש הקדש זה לפני ולפנים. פירש
בגונטרס דבטומאת לפני ולפנים
ובטומאת היכל מיירי וקשה דלמאי
נריך קרא לכולו הא לקמן פ"ב
מקדש הקדש זה לפני ולפנים
בגונטרס דבטומאת לפני ולפנים
ובטומאת היכל מיירי וקשה דלמאי
נריך קרא לכולו והוא כיון שהשוו
לענין כפרה השוה לכל דבר ומיהו
קשה שרריך לדחוק הקונו' לפירש
מוצב כמשמעו כגון שהקטיר עליו
בטומאה ו"י היינו טמא ששימש
ולא מיניו שיכפר שעיר הפנימי על
כהן ששימש בטומאה ועוד אי
בטומאת מקדש וקדושו איירי הכא
לרבי יהודה מאי קאמר לעיל (דף ט.)
רבי שמעון ממקומו הוא מוכרע הא
אפי' לרבי יהודה נמי ממקומו
מוכרע ועוד דכ"פ הולילו לו (ויחיל
דף ט.) וכן נחמלה כגון טומאה
שהיה עליו ונכנסה אלס
ולפני ולפנים היינו על זין הנדס
והיכל היינו על הפרכת ומוצב היינו
מוצב הוצב ועורות היינו שרי הדס
שהיה שזמן על יסוד מערבי של
מוצב היינו שהיה בעורה דמתן
בחיזהו מקומן (וחכ"י מו.) ומיהו קשה
הא דנקט עורות דה"ל למימר עורה
ועוד להזכות כולה כתיב בהדיא
צפרה ועליכונא ללא אלתרין דנפקא
לן צפקא חיזהו מקומן (טס דף ט.)
ובפרק הולילו לו (ויחיל דף ט.) וכלה
וכפר אס כלה כיפר ואס לא כלה
לא כיפר ו"ל דליתרין האי קרא
דכהן משוח ומרובה נגדים יכול
לעשות כן לפי שכל הפרשה כתיב על
אהרן וכן תניא צ"כ וכפר וההן
אשר ימשח מת"ל לפי שכל הפרשה
כולה אמור בה אהרן לכן כתיב
וכפר את מקדש הקדש וגו' שכל
משוח ומרובה נגדים נריך לעשות כן:
הושוו ובין צפרה אחת. אכל
לשעיר הפנימי לא הושוו
דכתיב אשר לעם ודרשין כסמוך ולא
לכהנים: **ואיתקש** שיעור
המשלח לשעיר הנעשה בפנים.
תימה דכ"פ דכריתות (דף כה:) גבי
חטאים דומיא דששעים פריך האי
בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב
והשתא לגמרי מיניה שעיר המשלח
דכ"י איתקש:

כולן

ומקשינן וכרס דיממא לרבי ליה ליה
כרת דיממא דכתיב זין בעיניו זין במלכא בעלם היום הזה
(ויקרא ט.) ונחנקיה. שלא עבר עליו רגע מן היום לאחר
עצירתו: סמוך לשקיעת החמה. עם זאת היום שלא עבר רגע
כיוס אחר העצירה: **דתיבא חומר**
בשעיר כו' לא גרסינן לה: וכפר
את מקדש הקדש. בעבודת פר ושעיר
של יוס הכפורים כתיב המכפרת על
טומאת מקדש וקדושו: זה לפני
ולפנים. על טומאה שאירעה לפני
ולפנים כגון נטמא לפני ולפנים ושהיה
כדי השמחיה דמחייבת ליה על
שהיינו דמפרש צ"כ ש"י (לקמן דף טו.):
זה היכל. אס נטמא בהיכל: (ה) זה
מוצב. מוצב הוצב אס הקטיר
קטורה בטומאה ונשהייה: אלו
העורו. נכנס לעורה בטומאה:
השוו כולן כפרה אחת. בזה יכפר
בתרף השוה כהנים ליס וישאלם
מלמד שכולן מתכפרין בשעיר
המשלח בשאר עבירות דלילו
בטומאת מקדש וקדושו לכהן למימר
דהשוו שהרי הפר מכפר על הכהנים
ושעיר הפנימי על ישראל: **ר' שמעון**
אומר כשם ששעיר. לכו מכפר
על ישראל בטומאת מקדש בלא שום
ודיו שהרי אין שום ודיו בשעיר
הפנימי כך דס הפר לכו בלא ודיו
מכפר על הכהנים בטומאת מקדש
ואיתר ליה ודיו הפר לשאר עבירות:
הא ודאי הושוו. כפרה אחת ואי
בשאר עבירות לא הושוו בנאי הושוו:
ומשני הושוו דכ"י כפרה ניהו. לכהן
השוו ללמדן שיש לכולם כפרה
זין בטומאת מקדש זין בשאר
עבירות: מיהו כל חד דנשפטי. אלו
כפר ואלו בשעיר: אשר נכנס. ולא
לכהנים: הושוו מכללו. מכלל שאמר
לכ"י דלמשמע לו ולא לחמול
התורו: אלו כיוס. דכתיב (ויקרא טו)
וכפר בעדו ובעד זעודו ימיו: **ואס נפשו**
לומר. להקשות כלום על המדרש
הזה. ולקמיה (ד.) מפרש מה יס לו
להקשות: הרי הוא אומר כו'. ע"כ
המקרא מלמדן שמתכפרים כפרו של
אהרן שנאמר צית אהרן כרכו את ה'
הרי כל הכהנים קריין צימו הרי
הס ככלל ובעד צימו: **מאן טמא.**
לאה מתנינא דקמני מעתה אין
לכהן כפרה דמשמע דאס לא כפר
יתכפרו אין להם כפרה כלל: **דלא**
כרבי יהודה. אלא כר"ס דלמד כל
כפרותיהן כפר תלויות דאי רבי
יהודה א"י לא מכפר כפר אית
להו כפרה מיהת בשעיר המשלח
בשאר עבירות: **אפי' אמר כו'**
וכפר קאמר מעתה אין להם כפרה
בטומאת

המשלח אינו מכפר (אלא) על הכהנים בשאר עבירות. ור' יהודה אמר לך האי קרא דכתיב שני השעירים
שיהו שוין במראה ובקומה ובדמים הוא דאחא. מאן תנא לאה דתנו רבנן ושחט את שיעור החטאת אשר לעם.
שאין הכהנים מתכפרין בו. ובמה מתכפרין כפרו של אהרן כו'. ואמר ר' ירמיה דלא כ"י יהודה. דאי ר'
אביי אמר אפילו תימא ר' יהודה היא והכי קאמר מעתה אין להם כפרה בטומאת מקדש וקדושו וכו' ופשוטה
אמר אפי' תימא ר' יהודה הכי קאמר מעתה אין להם כפרה בטומאת
מקדש וקדושו כשהוא אומר יכפר על הכהנים מצינו שיש להן כפרה
בשאר עבירות וכמו דמצינו שיש להן כפרה בשאר עבירות כך יש להן כפרה

מסורת הש"ס
א) ג"י המוס' בע"א דעבד
זין נכף דכריתים גירסא'
דעבד. (ב) יומא סוף. חולין
קל"ג: ממות ג"ג. (ג) ויומא
ס"ג. (ד) ויומא ס"ג.
ה) ומן להיות רבה.
ו) רש"י וקאמר אפילו.

- 1. וכפר את מקדש
הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבוח יכפר ועל
הכהנים ועל כל עם
הקהל יכפר:
- 2. ולקח את שני
השעירים והעמיד אתם
לפני יי' ופחח אתם
מועד: וקרא טו ו
- 3. וקחת את שעיר
החטאת אשר לעם
הביאי את דמו אל מבית
לפרכת וצפה את דמו
כאשר צפה לדם הפר
הזה אתו על הכפרת
ולפני הכפרת:
- 4. והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו:
- 5. (יט) בית ישראל ברבו
את יי' בית אהרן ברבו
את יי' (כ) בית הלוי
ברבו את יי' דאי יי' ברבו
את יי' תהלים קל"ה ט"ב

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה זה היכל
וכי כהיל המ' ואפי' י'
מ"ה מוצב זה מוצב
הוא כ"ל:

רבינו חננאל
ובימא נמי כגון דעבד
סמוך לשקיעת החמה
דלא הוה שהות כיוס
לכפורי ליה אי נמי
דער דהוה אכיל חנקמיה
אומצא ומיה: תנא א'
חומר בשעיר מיוה"כ.
השעיר מכפר מיד
ויוה"כ אינו מכפר עד
שתחשו. חומר ביוה"כ
שיהו"כ מכפר בלא קרבן.
והוא הוה שהות כיוס
לכפורי ליה מה שאין
כך בשעיר: **מתיב' אחד**
ישראל ואחד כהנים ואחד
כהן משוח כו'. וירצה
רב יהודה הכי אחד
ישראל ואחד כהנים ואחד
כהן משוח מתכפרין
בשעיר המשלח. ואין
החלוקה כהן. מה בין
ישראל לכהנים לכהן
משוח אלא ס' שם
הפר מכפר על הכהנים
בטומאת מקדש וקדושו.
ומני ר' יהודה היא. דתיב
וכפר את מקדש הקדש זה
לפני ולפנים כו' ר' שמעון
אומר כשם ששעיר השעיר
הנעשה בפנים כו'. מאי
טעמא דר' שמעון דכתיב
ולקח את השעירים

א) כ"ה גירסת רבינו כהן נכנס. מכלול סך כתיבתו שנתפחה ויחולמו סוף יומא הוא הירבא שמקרא יע"י ופ"א. (ב) ע"י רש"י לעיל ב' ע"כ דלא אלה שפיר.

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

יד.

עין משפט
גון מצוה

(א) יומא נה... (ב) ויגיל אשר
לו משלנו... (ג) ונמנות יו:
ושינו... (ד) פנהדין... (ה) ודף
יד: סוטה מה... (ו) (ז) ודף
מוס' לקמן יש דף טו... (ח) ד"ה
שלין... (ט) ושי' מוס' פסחים
סד... (י) ד"ה קרלון... (יא) ושיין
לעמ' יג... (יב) (יג) ושיין

תורה אור השלם

1. (יש) בית ישראל פרכו
את יי בית אהרן פרכו
את יי: (ב) בית הלוי
פרכו את יי ויזאו יי פרכו
את יי: הילום קלה יי פרכו
את יי: והקריב אהרן את פד
הקטאת אשר לו וכפר
בזבוע ובעד ביתו:
2. ויקרא טו ו
והקטאת אשר לו וכפר
בזבוע ובעד ביתו:
ויקרא טו ו
והקטאת אשר לו וכפר
בזבוע ובעד ביתו:
ויקרא טו ו
והקטאת אשר לו וכפר
בזבוע ובעד ביתו:
ויקרא טו ו
והקטאת אשר לו וכפר
בזבוע ובעד ביתו:

הגהות הב"ח

(א) נה' ונה' מאי אש' כ"ל
ואת ו' נמנח: (ב) שם
בית אהרן כפר את ה'
בית הלוי כפרו את ה'
יחל ה': (ג) רש"י ד"ה
מדעס כו' משל חידוד כסן
גדול:

גליון הש"ס

נב' ת"ל אשר לו... ע"י
מגילה דף ט ע"ב מוס'
ד"ה ארן:

טומומא מקדש וקדשיו כשהוא אומר. על הכהנים ועל כל עם
הקהל יכפר ולימד שהשווה כולם לכפרה אחת כשהוא המשתלח
לרבי יהודה מנינו שיש להם כפרה בשאר עבירות כי היכל דמם
רמננא למיכתב עלייהו כפרה בשאר
דיהיב להו נמי כפרה טומומא מקדש
וכמה הן מתכפרים כו': **מאי אש**
נפשך לומר. מה היה לו להקשות
שהוקף להביא מקרא זה: **וכי ימא**
ציוטו כחיב. ולא שאר כהנים: **להכי**
הוא דאשא. שלא יתכפרו בו כהנים:
מדעס ליהוי. משל צבור ולא משל
כהן גדול לפי שהספר נה' משלו הוטרך
לומר בשעיר משל צבור: **להכי הוא**
דאשא. שלא יתכפרו בו אמריס
שהוקקת להביא מקרא שיתכפרו בו
כהנים: **ה"ל אשר לו.** תלתא כתיבי
כפר: **אשר לו.** מתיינא: **סלמוד לומר**
אשר לו. השלישי לעכב: **הכי קשיא**
לי. דקאמר יכול לא יתכפרו כפרו
של אהרן שיהי כגב נאמר אשר לו
לומר שמינו נה' משל כהנים וכיון
שאינן חסרין צו ממון לא נתכפרו
צו דמאי שנה בשעיר הפנימי דלא
מתכפרו ציה כדליפין מאשר לעס
ימלא משום דלא חסרו צו ממוןא
שלא נקנה משלהם: היינו דאיכא טרי
וידווי. וצרי וממן דמו טרי וידווי
דכתיב טרי וימני וכפר בעדו ובעד
ציוטו ואמר מר (יומא דף לו): בכפרת
דכריס הכמוצ מדבר שהרי עדיין לא
כשטו הפר ואיכא ממון דמו טרי ג'
כפרות לכפר על ג' עבירות שהכהנים
מתכפרין כפר כנגד שלש עבירות
שישראל מתכפרין בשעירים: **חד**
כנגד שעיר הנעשה כפנים. לתלות
על שיש צה ידיעה בתחלה ואין צה
ידיעה כסוף: **וחד כנגד שעיר החיטון.**
לכפר על שאין צה ידיעה בתחלה
ויש צה ידיעה כסוף: **וחד כנגד**
שעיר המשלח. לכפר על שאר
עבירות: **כחד וידווי ודמו סגי.** חד
כנגד שעיר הפנימי וחד כנגד שעיר
החיטון: **יבוא זכאי ויכפר עליו ועל**
לפיכך מתודה ודווי ראשון עליו ועל
ציוטו ולאחר שנעשה זכאי צדווי
מתודה עליו ועל אחיו ולעולם
מרוייהו חדא כפרה נינהו:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

בולץ קרויין ביתו. מימה ולוים כמה יתכפרו אי בשל צבור אשר
לעס כתיבי ולוים לא מיקרו עס למי"ד פולוגמא היא צפרק
הזרוע (חולין דף קלא): ואי בשל אהרן לא יאקרו ציוטו וכ"כ כיון דאשכחן
שיש להן כפרה דכתיב וכפר
אלה למעוטי כהנים ויתכפרו בשל
צבור אש כן מנינו בשעיר של עס
שהוטר מכללו: **האי מיבעי** ציה
צברתניא כו'. ומדאינטריך קרא לומר
דלא מייתי משל כהנים אלמא מתכפרין
צו ומשני נהא הכי קא קשיא ליה כו'
וקרא אינטריך שלא תאמר כיון
שמנינו שיש להן כפרה יתכפר בשלו
ויציא משלהן אצל קלמ מימה דמאי
פריך ימא דהא דדרשינן דלא מייתי
משל כהנים היינו לצמר דקיס לן
דכהנים מתכפרין צו: **שנה עריהן**
הכתוב צע"ב. ואם תאמר ונוקי אשר
לו מתיינא לעכב משל צבור ושלישי
למנוה משלו ולא משל כהנים וי"ל
דכפרה הוא למידעש מעיקרא למנוה
קודם דלדרוש לעכב וכן מוכח מצ"ק
דזכריס (דף ז): **וכמה דוכתי:**
דלא מחברי ממונא דכתיב אשר
צע"ב. אע"ג דהאי נפקא לן
מומלת עדת בני ישראל מ"מ אשר
לעס משמע משל לעס אללא מדאיתר
מוקמינן ליה שאין הכהנים מתכפרים
צו ולא מיבעיא למי"ד צמסכת שקליס
(דף ג) וצמנמות (דף קלא): שאין
הכהנים מוויין לשקול דודאי
לא אחי מדריהו אלא אפילו למי"ד
שמזוין לשקול והשעיר צה מתרומת
הלשכה מ"מ אש חסרו מעות
הלשכה וצלו לצבות לצורך שעיר
אין גוזיין משלהן או אש צה אחר
ויכה שעיר לצבור כש אע"פ
שלא זכו צו כהנים:

בדאהרן נמי לא מחברי ממונא.
מימה מ"מ ע"כ כיון
שמנינו שיש להן כפרה ככל מה שיש
כפרה לאחריס מדכתיב יכפר לא מנינו
לאוקומה אלא בשל אהרן מאחר
שנתמעטו משל צבור מדכתיב אשר
קרא וי"ל דאשר לעס משמע נמינא טעס
משום שהוא משל עס ואם היו
מתכפרים משל אהרן אע"ג דלא
מחברי ממונא א"כ אין הטעם נכון:
וקאמר בולץ קרויין ביתו. והשתא
על שאין צה ידיעה לא
בתחלה ולא כסוף שמכפרים שעירי
רגלים מתכפרים נמי כהנים אע"ג
דלא מחברי ממונא הואיל ומנינו בשל
אהרן מתכפרין אע"ג דלא מחברי
ממונא ועוד דדוקא ציוס הכפורים
הוא דמזכרי' ריבויא לפי שמנינו חילוק
צכפרה צין ישראל לכהנים:

שני וידווי ודם הפר. משמע
שמתכפרין הכהנים צב' וידווי
א"כ מתימין דימא דפרק אמר לן
הממונה (דף לה): דקמני צדווי ראשון
אני וציתי ומו לא וצשני אחי וציתי
וצני אהרן לא מתוקמא כרבי שמעון
שמעון ומסתמא כל הנוט ממני דודוין
עד שיכא כוכאי:

הדרן עלך שבועות שתיים

הדרן עלך שבועות שתיים
על הציוט על ידועלס
וסתדרין ב יד' סוטה מה:
ורכין לקדש המוספת כשמי
מזוית וכפר (וסתדרין ב):

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות שהן ארבע
פירשתי צפרק ראשון
צמנה (דף ג): **נטמא וידע.** שנטמא
או צעמ עומאה או אחרי כן: **אחד**
הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס
לסוסיפ. שהוסיפו עליה אחרי כן:
שלין מוסיפין כו'. לפיכך היא קדושה
כראשונה: **אלא במלך כו'.** כולוה יליף
מקראי: **וכשמי סודוס.** מפרש בגמרא
(טו) שני לחמי תודה והיו נושאין אותם
ציהקף כתיבי: **וכשמי.** מפרש בגמרא:
פנימית